

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 100-річчю
з дня народження
С. І. КОРХОВА

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

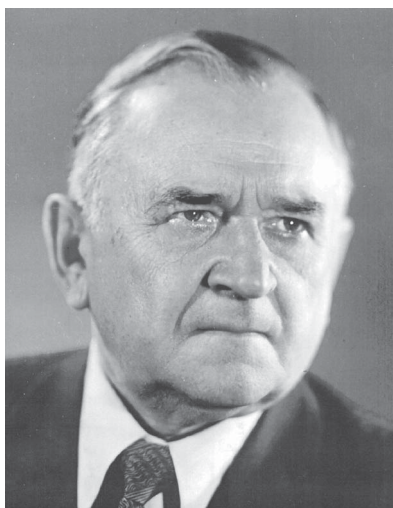
(для студентів та молодих вчених)

19–20 квітня 2018 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 100-річчю з дня народження
С. І. КОРХОВА

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

19–20 квітня 2018 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875
С 91

Головний редактор:

лауреат Державної премії України, академік НАМН України,
проф. В. М. Запорожан

Редакційна колегія:

лауреат Державної премії України, з. д. н. т. України, проф. Ю. І. Бажора
(заступник головного редактора),
проф. О. Г. Юшковська (заступник головного редактора),
проф. В. О. Ульянов, проф. В. Г. Марічереда,
доц. К. О. Талалаєв, доц. Н. О. Романова, Г. І. Хандрікова

С 91 **Сучасні** теоретичні та практичні аспекти клінічної медицини (для студентів та молодих вчених) : наук.-практ. конф. з міжнар. участю, присвячена 100-річчю з дня народження С. І. Корхова. Одеса, 19–20 квітня 2018 року : тези доп. — Одеса : ОНМедУ, 2018. — 178 с.
ISBN 978-966-443-091-0

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю для студентів та молодих вчених, присвяченої 100-річчю з дня народження професора С. І. Корхова, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875

Висновок. Рівень міді може відігравати певну роль у патогенезі психічних розладів та потребує подальшого дослідження.

СОМАТИЧНІ ЗАХВОРЮВАННЯ У ЖІНОК В УМОВАХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ЯК ПРОВІДНИЙ ЧИННИК НЕПСИХОТИЧНИХ ПСИХІЧНИХ І ПОВЕДІНКОВИХ ПОРУШЕНЬ

Бондаренко А. В.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Актуальність. В сучасних соціальних умовах, коли спостерігається маргіналізація жінок, засуджених до відбування покарання з позбавленням волі, у більшості з них відзначається поганий стан психічного і фізичного здоров'я. Це негативно відбивається на процесі адаптації та сприяє зростанню поведінкових порушень у даного контингенту.

Мета. Виявлення коморбідних факторів ризику розвитку у жінок в місцях позбавлення волі психічних і поведінкових порушень. Завданням дослідження було встановлення зв'язку різних психічних і поведінкових розладів з проявами явної декомпенсації, що порушує соціальну і трудову адаптацію засуджених, із загостренням найбільш поширених у даного контингенту хронічних захворювань (туберкульоз легенів, гіпертонічна хвороба, захворювання шлунково-кишкового тракту, гінекологічні захворювання).

Обстежено 32 жінки з грубим порушенням поведінки, що спричинило дисциплінарні покарання (ДІЗО, ПКТ), та 29 жінок з адаптивною поведінкою. Психічні порушення можна трактувати як гостру реакцію на стрес або розлад адаптації (поведінковий варіант). Застосовано як безпосередньо клінічне спостереження, так і психодіагностичні методи: опитувальник базових симптомів, Торонтська алекситимічна шкала, рівень тривоги за шкалою Спілбергера — Ханіна, тест гумористичних фраз, опитувальник Плутчик — Келлерман — Конте, тип особистості за Шмішеком, рівень агресивності за Бассом — Даркі.

Результати. Під час поглибленого клінічного дослідження стану здоров'я даного контингенту виявлено хронічні захворювання соматичної сфери, з приводу яких засуджені постійно зверталися до медичної частини колонії, вимагаючи звільнення від роботи та потребуючи інтенсивного лікування. Відповідно до методів психодіагностики застосованих у дослідженні, виявлено: ознаки глибокої особистісної дезорганізації з підвищенням рівня тривоги та агресивності. Серед соматичних захворювань, які призводили до грубих поведінкових порушень, переважали туберкульоз легенів, гіпертонічна хвороба, захворювання шлунково-кишкового тракту та різні гінекологічні захворювання. Було проведено порівняння з контрольною групою без виражених поведінкових порушень, добре адаптованих в умовах пенітенціарної установи. У таких досліджених достовірно рідше трап-

лялися зазначені вище захворювання, середня кількість відвідувань медичної частини протягом року була достовірно нижчою.

Отже, своєчасне виявлення і повне лікування соматичних захворювань у жінок у місцях позбавлення волі приводить до зниження кількості конфліктів у колективі засуджених та з адміністрацією колонії, що сприяє поліпшенню загального клімату в даних закладах, оптимізації умов процесу виправлення.

ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ КОМПЛЕКСНОГО ЛІКУВАННЯ НЕПСИХОТИЧНИХ ПСИХІЧНИХ ПОРУШЕНЬ ПРИ ТУБЕРКУЛЬОЗІ ЛЕГЕНІВ В УМОВАХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

Пахмурна В. С.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Туберкульоз легенів (ТЛ) є вкрай актуальною проблемою сьогодення, особливо, у закладах пенітенціарної системи. Лікування має бути комплексним, спрямованим не тільки на боротьбу з інфекцією, але і впливати на вторинні прояви психопатичного та псевдоневротичного реєстрів.

Мета. Розробка адекватної моделі психотерапевтичного супроводу лікування ТЛ у місцях позбавлення волі.

Дослідження проводилось на базі двох пенітенціарних закладів — виправної колонії для жінок та виправної колонії для чоловіків, вперше засуджених до відбування покарання в умовах позбавлення волі. Сформовано 4 групи — дві основні та дві контрольні. До першої увійшли засуджені жінки, хворі на ТЛ (52 особи), до другої — засуджені чоловіки, хворі на ТЛ (53 особи), третю групу утворили 54 засуджені жінки без ознак ТЛ або інших тяжких захворювань, четверту — 53 практично здорові чоловіки, які також перебували у місцях позбавлення волі. Критерієм включення до дослідження було захворювання або рецидив раніше діагностованого ТЛ.

Хворі з вперше виявленим ТЛ схильні до патологічних реакцій, причому жінки — за гомономним, а чоловіки частіше за гетерономним типом. Вони потребують психотерапевтичної корекції і додаткової — психотропними засобами.

З метою винайти найбільш ефективний спосіб психотерапевтичної корекції, хворих першої та другої груп розбито на дві підгрупи (ПГ1 та ПГ2 — по 26 жінок з ТЛ; ПГ3 і ПГ4 — відповідно 25 та 28 чоловіків з ТЛ). У ПГ1 і ПГ3 проводилась короткофокусна психодинамічна психотерапія, у ПГ2 і ПГ4 — когнітивно-поведінкова психотерапія. Оцінка ефективності здійснювалась за даними самозвітів хворих та на підставі повторного психодіагностичного обстеження. Найкращі результати психотерапевтичної корекції порушень поведінки у хворих на ТЛ досягнуто у ПГ1 і ПГ4, тобто жінкам є показаною психодинамічна психотерапія, чоловікам — когнітивно-поведінкова.